

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra SAXOS MINDE

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 187.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig04val-shoot-idm140015233285456/facsimile.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Saxos Minde

Tak for den Skildring af Valdemars Dage,
Du udarbejded, fuldsikker paa Haand!
Klart den os viser, at Meget tilbage
End var paa Marken af Fædrenes Aand:
Meget hos Faa, men kun Lidt hos de Fleste:
Meget i A x e l og D i g,
Lidt kun i Folket til Søreyer-Krig,
Saa den med Eder hensov for det Meste.

Langt er dit Sagn om de Slaviske Krige,
Længere vist, end det huger Enhver,
Tungere faldt din Tale tillige,
Hjærne ei kvæder om Vikinge-Færd;
Dog et det Mindste Du nævner at glemme,
Dertil var A x e l for kjær:
Ord af hans Læber, og Slag af hans Sværd,
Alle tilhobe Du skjænkede din Stemme!

Dog, intet Under, du elskede den Bolde
(Sildefødt Søn af det ædelste Kuld),
Vilde hans Navn paa de svømmende Skjolde
Riste med størladne Runer i Guld;
Strid paa sin Snekke, og øm i sin Kirke,
Han jo, med Sværd og med Stav,
Heltens Minde og Heltens Grav
Stræbde at skjænke et nyt Danne-Virke!

Stod, som for dig, os kun Helten for Øle,
Kraftig og kærlig, oprigtig og klog,
Deel vi vel tog i, hvad han maatte døie,
Fandt, han var stor paa de smaalige Tog;
Saae det med Sorg, at hans Redskab var ringe,
Saae det paa Vendernes Spor:
Æren var liden, men Selren var stor;
Rovdyr det gjaldt om til Freden at tvinge!

Tak da, du Kjære! for Alt, hvad Du skjænkede,
For, hvad du selv kaldte Absalons Værk!
Tak, fordi ham mellem Hjelte Du bændede,
Som var for Danmark en Støtte fuldstærk,

Saxos Minde

Ham, ved hvis Aande det saa blev omgjærdet,
At, i den søvnige Old,
Marken og Mindet dog sov under Skjold!
Hil være Axel med Staven og Sværdet!

Får da nu vel med de Gaver til Folket,
Dannemarks Saxo! du slutter i Favn!
Får, som jeg haver din Mening udtolket,
Får nu i Jesu velsignede Navn!
Bank kun paa Døren, hos Gamle og Unge,
Trøstig med Fædrenes Sværd!
Hvor Man oplukker, Man faaar dig vist kjær,
Naar du opstemmer med Fædrenes Tunge.

Hvor Man dig ynder, paa Mark og paa Hede,
Sig dem, Kong Frederik lønnd din Telk!
Byd dem for Kongen at virke og bede!
Sig dem: kun Dansk er det kjærligste Folk!
Lær dem, med Fædrenes Tunge, tillige:
Aldrig ved Fiendernes Magt,
Aldrig ved Modgang og Mishaab i Pagt,
Men kun ved Spild falder Dannemarks Rige!!
